

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudce Mgr. Lukáše Pišvejce v právní věci žalobkyně: **E. M.**, zastoupená JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2025, č. j. 19 A 4/2025-40,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 2. 7. 2025 kasační stížnost, jíž se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozsudku městského soudu. Městský soud tímto rozsudkem zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 1. 2025, č. j. MV-178325-6/SO-2024, kterým žalovaná podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítla odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 9. 10. 2024, č. j. OAM-9067-18/TP-2024, a toto rozhodnutí potvrdila. Ministerstvo vnitra uvedeným rozhodnutím zamítlo podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů žádost žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 68 téhož zákona.

[2] Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku výrokem I. usnesení ze dne 5. 8. 2025, č. j. 3 Azs 94/2025-20, k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení a současně ji poučil o následcích

spojených s nevyhověním uvedené výzvě. Usnesení bylo doručeno dne 6. 8. 2025 zástupkyni stěžovatelky. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek, a marně uplynula dne 21. 8. 2025 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatelka však do dnešního dne soudní poplatek neuhradila.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s § 7 odst. 1 téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatelka soudní poplatek nezaplatila při podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud ji vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě patnácti dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečně) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[4] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané větou druhou ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. srpna 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu